

~~Señor Barber~~

El cas del Col·legi de Advocats.

Oveïam si em sabre explicar.

A conseqüència d'haver comprat l'Ajuntament la Casa dels Canonges, el benemerit Col·legi d'Advocats es troba sense domicili. La cosa no estan perentoria que se n'hagin d'anar al carrer, però ^{sup} existeix el greu conflicte de no tenir on instal·lar-se el dia de Jema. L'Ajuntament, de tota manera, per a remeiar un poc els efectes del comiat, a ofert als advocats el local d'un altre Col·legi; el de sort i muts.

Podem haver-nos expressat defectuosament i ashue comés error en els detalls, però l'ofrena de part de l'Ajuntament al Col·legi d'Advocats, del local dels sort i muts, ^{resulta} és certa. I això és l'únic que interessa.

Les exigències de la vida plantegen, sovint, contradiccions gracioses.

Amb quina cara els senyors advocats es ficarien a la mansió del silenci, ^{al patir} del repós de les oïdes i la llengua?

No es sentirian evacionats i estemordits? No patirien on de suggestions perjudicials a l'la ministèri?

Us sentiu, en certes ocasions, gairebé
empu de gat de formules de bona cri-
ansa. Necessiteu com el pa que es-
menja trobar algu que no us torni ni de
bons dies ni les bones tardes, i que despi
sense resposta el vostre aduissiu. Els
homes boquetans pelen tenir la mania de
confraterintzar am tot hom, amb els que com-
pren i amb els que venen; i si no fos l'estan-
guera amb ses infinites varietats: bella o jo-
va bouca o lleia, grassa o magre, res-
tarim convensats que tenim rad.

Del bon cristià la compra de "cerilles"
representa un moment infalible en el qual
es fa càrreg de la bonera canina i esper-
eta la seva paciència, i compren la san-
tetat que inclou la màxima evangélica
d'ofrenar la galta dreta al qui us ha
bofetejat l'esquerra.

Ahuc per l'home descregat, no diria
de tenir interès, i d'esser digne d'estudi
i fracte de gent d'estones. Us es puen
amb fiances sobtar el gest, amb el qual

Els que viuen d'escollir i s'entraonar no es pas concebible que romanquin tranquils, entre unes parets empapades de quietud, veuges de ressonàncies, mai desfogades per l'eloquència, ni per la subtilitat d'un púmpic escauder.

Els apostols de la justícia entafurats en un local de la bordera i del mutisme vindria a significar quasi, que els defensors de les lleis ni oïen ni ~~entraonen~~ ^{parlen}.

El millor advocat, en la pràctica, és el més fi d'orelles i el més agil de llengua. En política els advocats són els mestres, precisament, per l'ús i l'abus de les unes i de l'altra; i resulta un porcarisme aprofitar-se de la crisi dels llogers per a remeiar-los al Col·legi de Sords i muts, com a favor especial.

Sembla mentida que l'ajuntament, on ha ^{gort} gort i la trompa d'eustaquí funcionen a tota màquina, no s'hagi adonat de l'ofensa implícita que el tal oferiment inclouia.

Es dir: los hi: deiporeu de tafenejar i deïpivar discursos d'una vegada? I no hi ha dret atès que en la Casa Gran no s'hi ^{traha pas} un sord ni un nul per medicina.

Estem convenuts, que la dignitat professional no consentira mai, per ^{aprenentant} ~~afectiva~~ que resultés la

situació, que una entitat representativa de la fi-
nor d'orella ^{de l'eloqüència} del ~~parlamentarisme~~ vagi a rau-
re al Col·legi de sords i muts.

Deixant de banda que el poble, sempre hostil
a la gent de llur, s'aprofita de tot, el credit par-
ticular, en patria.

amb quina confiança anirien a confessar els
vostres torts o els nostres, dret a un senyor lletrat
que acaba d'èxipir a guisa d'escolar d'impa-
ratge ^{on s'} ensenyar a confegir amb signes i ors s'es-
coltra amb els ulls?

~~Tot pegea el seu assessor entre el ben despatx
i ben perarres.~~

¿de la mateixa ^{guisa que tot hom sent} manera que tot sentirem

repugnància de beure cervesa en un bací
per no veure que ~~fer~~ ^{no} no confiamen un pleit ni una
defensa judicial a un togat que fer estada entre
deseebles d'una pedadogia suspecta, basada
en moviments de ditx que a voltes no tenen res
de tranquilitzadors.

~~Son aprensions, però d'aprensions vivim i ens
aconsolam.~~

~~Prudenci Borrània.~~

1

925
202

34